

Lackfi János

Örvények zsoltára

*Mint a forrásvízre szarvas,
én Uramra lelkem szomjas.*

*Mert tiéd az élet, Isten,
ki betöltsön, más Úr nincsen.*

*Mikor menjek, mely napon bát,
látni Isten izzó arcát?*

*Kenyeremre só a könnyem,
éjjel-nappal ezt kell nyeljem.*

*És minden nap hallgatnom kell,
Hol az Istened, te ember?*

*Olyan jó ma emlékezni,
tőle lángra lobban lelkem:*

*Uram, sátorodban hajdan
tánccal és örömmel jártam.*

*Hálát adtam, énekeltem,
csügged és borús a lelkem.*

*Várom Istent és dicsérem,
szabadítson, arra kérem!*

*Hermón és a Jordán földjén
emlegetlek, zúg az örvény.*

*Mélység mélységnek kiálthat,
zuhatagja rajtam átcsap.*

*Nappal csak bűséged éltet,
éjjel néked szól az ének.*

*Jahve, sziklám, tőled kértem:
mért szorongat ellenségem?*

*Lásd, lehajtott fejjel járok.
Mért felejtet el barátod?*

*Ítéld, Isten, énfelettem,
fogd a pártomat a perben.*

*Uram, váram vagy, mely nem dől,
ments meg álnok emberektől.*

*Meddig üldöz még az aljas?
Mért vetettél el, Hatalmas?*

*Igazságod küldd el, Isten,
világosságod vezessen.*

*Jussak szentséges begyedhez,
oltárodhoz elvezethetsz.*

*Örömtől zeng a bérfa,
vigadozzon Isten sátra!*

*Lelkem háborog erősen,
várom Istenem, segítsen!*

*Kiviruljon arcom végre,
ragyogok majd őt dicsérve.*

